

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (åttonde avdelningen)

den 9 juli 2020*

”Begäran om förhandsavgörande – Tullunion – Unionens tullkodex – Delegerad förordning (EU) 2015/2446 – Artikel 172.2 – Tillstånd att använda förfarandet för slutanvändning – Retroaktiv verkan – Begreppet i undantagsfall – Ändring av tullklassificering – Giltigheten av ett beslut om bindande klassificeringsbesked har upphört”

I mål C-391/19,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Varhoven administrativen sad (Högsta förvaltningsdomstolen, Bulgarien) genom beslut av den 10 maj 2019, som inkom till domstolen den 21 maj 2019, i målet

”Unipack” AD

mot

Direktor na Teritorialna direksia ”Dunavska” kam Agentsia ”Mitnitsi”,

Prokuror ot Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria,

meddelar

DOMSTOLEN (åttonde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden L.S. Rossi samt domarna J. Malenovský och N. Wahl (referent),

generaladvokat: G. Pitruzzella,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- ”Unipack” AD, genom D. Dobrev och L. Angelov, advokati,
- Bulgariens regering, genom L. Zaharieva och E. Petranova, båda i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, genom F. Clotuche-Duvieusart, N. Nikolova, M. Salyková, N. Kuplewatzky och A. Caeiros, samtliga i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: bulgariska.

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 172.2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex (EUT L 343, 2015, s. 1).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan "Unipack" AD, å ena sidan, och Direktor na Teritorialna direktsia "Dunavska" kam Agentsia "Mitnitsi" (direktören för tullmyndighetens lokala avdelning "Dunavska", Bulgarien) och Prokuror ot Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria (åklagarmyndigheten vid Högsta förvaltningsdomstolen, Bulgarien), å andra sidan, angående import av varor som Unipack genomförde innan det ingav ansökan om tillstånd att använda förfarandet för slutanvändning.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

Förordning (EU) nr 952/2013

- 3 I artikel 15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 2013, s. 1) (nedan kallad unionens tullkodex), som avser tillhandahållande av uppgifter till tullmyndigheterna, föreskrivs följande:

"1. Varje person som direkt eller indirekt är involverad i fullgörandet av tullformaliteter eller i tullkontroller ska, på tullmyndigheternas begäran och inom föreskriven tid, tillhandahålla dessa myndigheter alla nödvändiga dokument och uppgifter i lämplig form, och ge dem all nödvändig hjälp för att fullgöra dessa formaliteter eller kontroller.

2. En person som inger en tulldeklaration, en deklaration för tillfällig lagring, en summarisk införseldeklaration, en summarisk utförseldeklaration, en deklaration om återexport eller en anmälan om återexport till tullmyndigheterna, eller en ansökan om ett tillstånd eller något annat beslut, ska ansvara för allt följande:

- a) Att de uppgifter som lämnas i deklarationen, i anmälan eller i ansökan är riktiga och fullständiga.
- b) Att de dokument som lämnas till stöd för deklarationen, anmälan eller ansökan är äkta, riktiga och fullständiga.
- c) I tillämpliga fall, att alla skyldigheter när det gäller hänförande av de berörda varorna till det berörda tullförfarandet eller genomförande av de godkända transaktionerna är fullgjorda.

Första stycket ska också gälla tillhandahållande av alla de uppgifter i all annan form som krävs av eller lämnas till tullmyndigheterna.

..."

4 I artikel 33 i unionens tullkodex, med rubriken ”Beslut som avser bindande besked”, föreskrivs följande:

”1. Tullmyndigheterna ska på grundval av en ansökan fatta beslut som rör bindande klassificeringsbesked eller beslut som rör bindande ursprungsbesked.

...

2. Beslut om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked ska vara bindande endast i fråga om en varas klassificering enligt tulltaxan eller bestämning av en varas ursprung

a) för tullmyndigheterna gentemot innehavaren av beslutet endast i fråga om varor för vilka tullformalitetserna fullgörs efter den dag då beslutet får verkan,

b) för innehavaren av beslutet gentemot tullmyndigheterna med verkan först från och med den dag då denne mottar eller anses ha mottagit underrättelse om beslutet.

3. Beslut om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked ska vara giltiga i tre år från och med den dag då beslutet börjar gälla.

...”

5 I artikel 34 i unionens tullkodex, som avser hantering av beslut som rör bindande besked, föreskrivs följande:

”1. Ett beslut om bindande klassificeringsbesked ska upphöra att gälla innan den period som avses i artikel 33.3 löper ut om det inte längre är förenligt med lagstiftningen på grund av något av följande:

a) antagandet av en ändring av de nomenklaturer som avses i artikel 56.2 a och b,

b) antagandet av åtgärder enligt artikel 57.4,

med verkan från och med den dag då ändringen eller åtgärderna börjar tillämpas.

...”

6 Artikel 129 i unionens tullkodex, som avser ändring och ogiltigförklaring av den summariska införseldeklarationen, har följande lydelse:

”1. Deklaranten kan på ansökan tillåtas att ändra en eller flera uppgifter i en summarisk införseldeklaration efter det att den har ingetts.

...”

7 Artikel 173.1 i unionens tullkodex, med rubriken ”Ändring av en tulldeklaration”, har följande lydelse:

”Deklaranten ska på ansökan tillåtas att ändra en eller flera av uppgifterna i tulldeklarationen efter det att den godtagits av tullen. Ändringen får dock inte göra tulldeklarationen tillämplig på andra varor än dem som den omfattade från början.”

8 I artikel 211 i unionens tullkodex, som rör tillståndsförfarandet, föreskrivs följande:

”1. Ett tillstånd från tullmyndigheterna krävs i följande fall:

a) Användning av förfarandet för aktiv och passiv förädling, för tillfällig införsel eller för slutanvändning.

...

2. Tullmyndigheterna ska bevilja tillstånd med retroaktiv verkan i de fall samtliga följande förutsättningar är uppfyllda:

a) Det finns ett styrkt ekonomiskt behov.

b) Ansökan har inte samband med försök att handla bedrägligt.

c) Sökanden har med stöd av bokföring eller registrerade uppgifter visat att

i) samtliga av de villkor som uppställs i förfarandet har uppfyllts,

ii) importvarorna, i de fall detta är lämpligt, kan identifieras för den aktuella perioden,

iii) sådana uppgifter eller bokföringen möjliggör en kontroll av förfarandet.

d) Alla formaliteter som är nödvändiga för att reglera varornas status kan iakttas, inbegripet att tulldeklarationen vid behov ogiltigförklaras.

...

Tullmyndigheterna får bevilja ett tillstånd retroaktivt också om de varor som hänförs till ett tullförfarande inte längre var tillgängliga vid den tidpunkt då ansökan om ett sådant tillstånd godtogs.

...”

9 Artikel 254.1 i unionens tullkodex, med rubriken ”Förfarande för slutanvändning”, har följande lydelse:

”Inom ramen för förfarandet för slutanvändning får varor övergå till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt tullsats på grund av deras särskilda användning.”

Delegerad förordning 2015/2446

10 I artikel 172 i delegerad förordning 2015/2446, med rubriken ”Retroaktiv verkan”, föreskrivs följande:

”1. Om tullmyndigheterna beviljar ett tillstånd med retroaktiv verkan i enlighet med artikel 211.2 i kodexen, ska tillståndet få verkan tidigast den dag då ansökan godtas.

2. I undantagsfall får tullmyndigheterna tillåta att ett tillstånd som avses i punkt 1 får verkan tidigast ett år eller, i fråga om varor som omfattas av bilaga 71-02, tre månader före dagen för godtagande av ansökan.

...”

Förordning (EG) nr 925/2009

- 11 I artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 925/2009 av den 24 september 2009 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av viss aluminiumfolie med ursprung i Armenien, Brasilien och Folkrepubliken Kina (EUT L 262, 2009, s. 1), föreskrivs följande:

”1. En slutgiltig antidumpningstull införs härmed på import av aluminiumfolie med en tjocklek av minst 0,008 mm och högst 0,018 mm, utan förstärkning, valsad men inte vidare bearbetad, på rullar med en bredd av högst 650 mm och en vikt av minst 10 kg, enligt KN-nummer ex 7607 11 19 (Taric-nummer 7607 11 19 10) och med ursprung i Armenien, Brasilien och Folkrepubliken Kina.

2. Följande slutgiltiga antidumpningstull ska tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för de produkter som beskrivs i punkt 1 och som tillverkats av nedanstående företag:

Land	Företag	Antidumpningsskatt	Taric-tilläggsnummer
...
Folkrepubliken Kina
	Alla övriga företag	30,0 %	A 999
...

...”

Genomförandeförordning (EU) 2017/271

- 12 I artikel 1 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/271 av den 16 februari 2017 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som införts genom förordning nr 925/2009 på import av viss aluminiumfolie med ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av obetydligt ändrad viss aluminiumfolie (EUT L 40, 2017, s. 51) föreskrivs följande:

”1. Den slutgiltiga antidumpningstull som är tillämplig på ’alla övriga företag’ och som infördes genom artikel 1.2 i kommissionens genomförandeförordning (EG) nr 925/2009 rörande import av viss aluminiumfolie med ursprung i Kina utvidgas härmed till att omfatta import till unionen av

- aluminiumfolie med en tjocklek av minst 0,007 mm och mindre än 0,008 mm, oberoende av bredden på rullarna, glödgdad eller inte, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7607 11 19 (Taric-nummer 7607 11 19 30) eller

...

4. Den produkt som beskrivs i punkt 1 ska vara befriad från den slutgiltiga antidumpningstullen om den importerats för andra användningar än användning som hushållsfolie. En sådan befrielse ska omfattas av de villkor som anges i unionens relevanta tullbestämmelser om förfarandet för slutanvändning, särskilt artikel 254 i unionens tullkodex.

...”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

- 13 Företaget Unipack är verksamt inom tillverkning av kompositförpackningar för flytande produkter och bulkprodukter. Den 28 september 2015 utfärdade de bulgariska tullmyndigheterna ett beslut som avsåg bindande klassificeringsbesked, i den mening som avses i artikel 33 i unionens tullkodex, för en period av sex år, avseende tullklassificeringen av varan ”aluminiumfolie”, som vid den tidpunkten omfattades av Taric-nummer 7607 11 19 90.
- 14 Detta tulltaxenummer upphävdes den 1 juni 2016, vilket medförde att det tidigare utfärdade beslutet som avsåg bindande klassificeringsbesked upphörde att gälla. Unipack genomförde därefter nio importer under nästan tio månader, utan att beakta att det tidigare Taric-numret 7607 11 19 90 hade upphört att gälla och utan att de bulgariska tullmyndigheterna invände mot importerna med felaktigt Taric-nummer.
- 15 Den 13 och den 27 juni 2017 importerade Unipack vid två tillfällen aluminiumfolie med ursprung i Kina. Varorna deklarerades under Taric-nummer 7607 11 19 93. Genom beslut av den 4 september 2017 ändrade direktören för tullkontoret i Svishtov (Bulgarien) det deklarerade Taric-numret och ersatte det med Taric-nummer 7607 11 19 30.
- 16 Detta beslut föranledde de bulgariska tullmyndigheterna att påföra tilläggstullar, varmed den berörda varan kom att omfattas av en antidumpningstull på 30 procent enligt genomförandeförordning 2017/271.
- 17 Den 13 september 2017 biföll direktören för tullkontoret i Svishtov Unipacks ansökan av den 18 augusti 2017 om tillstånd att använda förfarandet för slutanvändning, med verkan från och med den 31 augusti 2017.
- 18 Unipack överklagade detta beslut till Administrativen sad Veliko Tarnovo (Förvaltningsdomstolen i Veliko Tarnovo, Bulgarien) och yrkade att tillståndet att använda förfarandet för slutanvändning skulle tillämpas retroaktivt, från och med den 13 juni 2017, för aluminiumfolie. Enligt Unipack rörde det sig om ett ”undantagsfall”, i den mening som avses i artikel 172 i delegerad förordning 2015/2446.
- 19 Genom beslut av den 31 maj 2018 ändrade Administrativen sad Veliko Tarnovo (Förvaltningsdomstolen i Veliko Tarnovo) det överklagade beslutet och gav beslutet retroaktiv verkan från den dag då Unipack ingav sin ansökan, det vill säga den 18 augusti 2017, och ogillade talan i övrigt. Unipack överklagade detta beslut till Varhoven administrativen sad (Högsta förvaltningsdomstolen, Bulgarien).
- 20 Varhoven administrativen sad (Högsta förvaltningsdomstolen) bedömde att det var nödvändigt att tolka begreppet ”i undantagsfall” i artikel 172.2 i delegerad förordning 2015/2446 för att kunna avgöra målet och beslutade därför att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till EU-domstolen:

”Är det fråga om ett undantagsfall, i den mening som avses i artikel 172.2 i [delegerad förordning 2015/2446], som kan utgöra en grund för att bevilja ett tillstånd med retroaktiv verkan enligt artikel 211.2 i [unionens tullkodex] för att använda förfarandet för slutanvändning enligt artikel 254 i unionens tullkodex på import av varor som ägt rum innan ansökan om tillstånd ingavs, när beslutet om bindande klassificeringsbesked för dessa varor till förmån för den person som ansvarar för förfarandet har upphört att gälla på grund av ändringar i Kombinerade nomenklaturen, flera (närmare bestämt nio) importer har genomförts under en period (om ungefär tio månader), från det att nämnda beslut upphörde att gälla till tidpunkten för importen för vilken användning av förfarandet för slutanvändning hade begärts, utan att tullmyndigheterna har korrigerat det nummer i Kombinerade nomenklaturen som har deklarerats och varorna har använts för ett ändamål som är undantaget från antidumpningstull?”

Prövning av tolkningsfrågan

- 21 Den hänskjutande domstolen har ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida artikel 172.2 i delegerad förordning 2015/2446 ska tolkas så, att sådana omständigheter som att ett beslut om bindande klassificeringsbesked har upphört att gälla i förtid till följd av en ändring av Kombinerade nomenklaturen, att tullmyndigheterna inte har reagerat på att importen har genomförts med fel nummer eller det faktum att varan har använts för ett ändamål som är undantaget från antidumpningstull, kan anses utgöra "undantagsfall", i den mening som avses i den bestämmelsen, med avseende på beviljandet, enligt artikel 254 i unionens tullkodex, av ett tillstånd att använda förfarandet för slutanvändning, såsom det beskrivs i den sistnämnda artikeln, med retroaktiv verkan.
- 22 Det ska inledningsvis erinras om att unionens tullkodex grundar sig på ett deklareringsystem (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 september 2011, DP grup, C-138/10, EU:C:2011:587, punkterna 33 och 34) för att i möjligaste mån begränsa tullformaliteter och tullkontroller och samtidigt förebygga bedrägerier och oegentligheter som kan skada unionens budget. Det är på grund av den betydelse som dessa förhandsdeklarationer har för tullunionens goda funktion som det i artikel 15 i tullkodexen föreskrivs en skyldighet för deklaranterna att tillhandahålla riktiga och fullständiga uppgifter.
- 23 Vad närmare gäller förfarandet för slutanvändning som föreskrivs i artikel 254 i unionens tullkodex, tillåter detta att varor övergår till fri omsättning med fullständig eller partiell befrielse från tullar på grund av deras särskilda användning. Det systemet bygger på ett förfarande med förhandstillstånd, efter det att de berörda aktörerna lämnat in en ansökan i enlighet med artiklarna 211 och 254 i unionens tullkodex. Enligt artikel 172 i delegerad förordning 2015/2446 får tillståndet, när det beviljas, verkan tidigast den dag då ansökan godtas. Endast "i undantagsfall" medger punkt 2 i denna artikel att ett tillstånd kan börja gälla före den dag då ansökan godtog.
- 24 Slutligen föreskrivs i artikel 1.4 i genomförandeförordning 2017/271 att samma förfarande med förhandstillstånd för slutanvändning ska tillämpas på ansökningar om befrielse från antidumpningstull på import av vissa kategorier av aluminiumfolie för andra användningar än användning som hushållsfolie. I denna förordning föreskrivs således inte bara att tullagstiftningen ska fortsätta att gälla, utan även att befrielse från antidumpningstull förutsätter att villkoren för användning av förfarandet för slutanvändning enligt artikel 254 i unionens tullkodex är uppfyllda.
- 25 Det ska noteras att ingen av parterna i det nationella målet har bestritt att förhandsanmälan saknas eller att import har skett med felaktiga tullnummer, utan att den möjlighet till ändring som föreskrivs i artiklarna 129 och 173 i unionens tullkodex har utnyttjats.
- 26 Domstolen ska därför undersöka de tre omständigheter som anges i beslutet om hänskjutande för att avgöra huruvida de kan anses utgöra ett "undantagsfall", i den mening som avses i artikel 172.2 i delegerad förordning 2015/2446.
- 27 Vad för det första gäller ändringen av tullklassificeringen av importerade varor och den omständigheten att bindande klassificeringsbesked har upphört att gälla i förtid som en följd härav, konstaterar domstolen att en importör inte kan åberopa denna ändring för att undandra sig den skyldighet att lämna riktiga och fullständiga uppgifter som föreskrivs i artikel 15 i unionens tullkodex. Enligt artikel 34.1 a i tullkodexen ska ett beslut om bindande klassificeringsbesked nämligen upphöra att gälla om det inte längre är förenligt med lagstiftningen, till exempel på grund av en sådan ändring av nomenklaturen som har skett i det nationella målet. En ekonomisk aktör kan således inte åberopa att han eller hon inte kände till denna ändring för att lämna oriktiga deklarationer eller undandra sig skyldigheten att göra en förhandsanmälan.

- 28 Vad för det andra gäller möjligheten att åberopa tullmyndigheternas hållning att godta deklarationer som hänvisar till felaktiga nummer för att försvara att det deklarerade tulltaxenumret inte har ändrats, har domstolen redan underkänt detta argument och understrukit att en omsorgsfull aktör som tagit del av en klassificeringsförordning som har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* inte kan nöja sig med att fortsätta importera en vara under ett felaktigt nummer enbart på grund av att denna klassificering har godtagits av tullmyndigheten (dom av den 20 november 2008, Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading/kommissionen, C-38/07 P, EU:C:2008:641, punkt 64).
- 29 Vad för det tredje gäller den omständigheten att varan har använts för ett ändamål som är befriat från antidumpningstull, ska det påpekas att en sådan produkt som den som är i fråga i det nationella målet, enligt artikel 1.4 i genomförandeförordning 2017/271, ska ”vara befriad från den slutgiltiga antidumpningstullen om den importeras för andra användningar än användning som hushållsfolie”, under förutsättning att tullbestämmelserna om förfarandet för slutanvändning, i synnerhet artikel 254 i unionens tullkodex, iakttas. Även om användningen av varorna är ett skäl för befrielse från antidumpningstull kan den följaktligen inte rättfärdiga att importören åsidosätter det system för begäran om befrielse från antidumpningstull som införts genom denna förordning.
- 30 Härav följer att ingen av de omständigheter som den hänskjutande domstolen har nämnt kan anses utgöra ett ”undantagsfall”, i den mening som avses i artikel 172.2 i delegerad förordning 2015/2446, utan att det är nödvändigt att närmare definiera detta begrepp. Underlåtenheten att uppfylla de skyldigheter som följer av unionens tullkodex och de rättsakter som följer därav kan nämligen inte motivera en mer förmånlig behandling av den ekonomiska aktör som har gjort sig skyldig till underlåtenheten.
- 31 Mot bakgrund av det ovan anförda ska tolkningsfrågan besvaras enligt följande. Artikel 172.2 i delegerad förordning 2015/2446 ska tolkas så, att sådana omständigheter som att ett beslut om bindande klassificeringsbesked har upphört att gälla i förtid till följd av en ändring av Kombinerade nomenklaturen, att tullmyndigheterna inte har reagerat på att importer har genomförts med fel nummer eller det faktum att varan har använts för ett ändamål som är undantaget från antidumpningstull, inte kan anses utgöra ”undantagsfall”, i den mening som avses i den bestämmelsen, med avseende på beviljandet, enligt artikel 254 i unionens tullkodex, av ett tillstånd att använda förfarandet för slutanvändning, såsom det beskrivs i den sistnämnda artikeln, med retroaktiv verkan.

Rättegångskostnader

- 32 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (åttonde avdelningen) följande:

Artikel 172.2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex ska tolkas så, att sådana omständigheter som att ett beslut om bindande klassificeringsbesked har upphört att gälla i förtid till följd av en ändring av Kombinerade nomenklaturen, att tullmyndigheterna inte har reagerat på att importer har genomförts med fel nummer eller det faktum att varan har använts för ett ändamål som är undantaget från antidumpningstull, inte kan anses utgöra ”undantagsfall”, i den mening som avses i den bestämmelsen, med avseende på beviljandet, enligt artikel 254 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, av ett tillstånd att använda förfarandet för slutanvändning, såsom det beskrivs i den sistnämnda artikeln, med retroaktiv verkan.

Underskrifter